

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620200445
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3620200445.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu B. E. E., so sídlom G. XX, R., zastúpeného C. C. H., advokátom so sídlom G. XX, R., proti žalovanej B. M., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, D., o zaplatenie 3 515,56 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 6Csp/17/2020-106 zo dňa 21. júna 2021, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 200,- eur, v rozsahu pripusteného čiastočného späťvzatia z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 21.06.2021 č. k. 6Csp/17/2020-106 a konanie v rozsahu pripusteného čiastočného späťvzatia žaloby z a s t a v u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti výroku II. a vo výroku III. p o t v r d z u j e .

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojim rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 280 eur spolu s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 20 eur od 05.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 17.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 17.04.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 16.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 13.06.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 23.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 22.08.2020 do zaplatenia, zo sumy 40 eur od 15.10.2020 do zaplatenia, zo sumy 10 eur od 29.12.2020 do zaplatenia, zo sumy 10 eur od 20.01.2021 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 16.02.2021 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 16.03.2021 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 15.04.2021 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 22.05.2021 do zaplatenia zastavil (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.), určil, že žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84,08 % vo výške, o ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník (výrok III.) a vrátil žalobcovi B. E. E., so sídlom R., G. XX, B.: XX XXX XXX, zodpovedajúcu časť súdneho poplatku za žalobu vo výške 9,80 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému platby súdnych poplatkov E. D.. (výrok IV).

1.1. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že spoločnosť H. S. R. K. ako veriteľ - banka a žalovaná nekonajúca v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 19.09.2012 zmluvu, predmetom ktorej bol okrem iného záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi úver vo forme úverového rámca 900 eur splatného mesačnými splátkami po 30 eur s úrokovou sadzbou 22,80 % p.a. a záväzok žalovanej čerpaný úver splatiť. Pred podaním žaloby žalovaná zaplatila naposledy splátku vo výške 30 eur dňa 11.01.2018, žiadne ďalšie splátky nezaplatila, s výnimkou sumy 20 eur zaplatenej 17.01.2020. Podľa výpisu bol súčet debetných transakcií 5 950,56 eur (čerpania) a súčet kreditných transakcií 2 435 eur (splátky). Keďže žalobca v časti o zaplatenie istiny 280

eur spolu s príslušným úrokom z omeškania vzal žalobu svojimi písomnými podaniami doručenými súdu pred otvorením prvého pojednávania vo veci späť, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 280 eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 20 eur od 05.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 17.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 17.04.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 16.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 13.06.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 23.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 22.08.2020 do zaplatenia, zo sumy 40 eur od 15.10.2020 do zaplatenia, zo sumy 10 eur od 29.12.2020 do zaplatenia, zo sumy 10 eur od 20.01.2021 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 16.02.2021 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 16.03.2021 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 15.04.2021 do zaplatenia, zo sumy 20 eur od 22.05.2021 do zaplatenia zastavil.

1.2 Žalobu v tej časti, v ktorej konanie nebolo zastavené, súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodnú, nakoľko žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby. Zo žiadneho skutkového tvrdenia žalobcu ani z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovaná bola v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách pred postúpením pohľadávky pôvodného veriteľa - banky písomne vyzvaná na plnenie. Dôkazné bremeno preukázania splnenia týchto podmienok zaťažuje veriteľa - postupníka, ktorý si pohľadávku uplatní v súdnom konaní. Súd prvej inštancie strany sporu na pojednávaní výslovne upozornil na nedostatok preukázania výzvy, žalobca však takú výzvu ako dôkaz nepredložil ani neoznačil. Keďže žalobca nepreukázal, že by sa stal veriteľom pohľadávky proti žalovanej uplatnenej v tomto spore, súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že obe strany boli v spore čiastočne úspešné a čiastočne neúspešné. Žalobca v tej časti, v ktorej žalovaná uhradila uplatnenú pohľadávku po začatí konania (t.j. 280 eur) a žalovaná v tej časti, v ktorej súd žalobu zamietol (t.j. 3 235,56 eur). Procesný úspech žalovanej prevyšuje procesný úspech žalobcu. Je vo výške 92,04 eur (3 235,56 / 3 515,56), pričom procesný úspech žalobcu je 7,96 % (280 / 3 515,56). Čistý procesný úspech žalovanej je 84,08 % (92,04 - 7,96). Preto jej v tomto rozsahu súd proti menej úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. O vrátení súdneho poplatku súd rozhodol podľa § 11 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1-4, § 524 ods. 1, § 525 ods. 2, Občianskeho zákonníka, § 497, § 502 ods. 1, § 504 Obchodného zákonníka, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP, o trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku vo výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a v súvisiacom výroku č. III o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 195,56 eur, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 515,56 eur od 21.02.2020 do 04.03.2020, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 495,56 eur od 05.03.2020 do 16.03.2020, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 475,56 eur od 17.03.2020 do 16.04.2020, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 455,56 eur od 17.04.2020 do 15.05.2020, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 435,56 eur od 16.05.2020 do 12.06.2020, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 415,56 eur od 13.06.2020 do 22.07.2020, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 395,56 eur od 23.07.2020 do 21.08.2020, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 375,56 eur od 22.08.2020 do 14.10.2020, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 335,56 eur od 15.10.2020 do 28.12.2020, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 325,56 eur od 29.12.2020 do 19.01.2021, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 315,56 eur od 20.01.2021 do 15.02.2021, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 295,56 eur od 16.02.2021 do 15.03.2021, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 275,56 eur od 16.03.2021 do 14.04.2021, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 255,56 eur od 15.04.2021 do 21.05.2021, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 235,56 eur od 22.05.2021 do 17.06.2021, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 215,56 eur od 18.06.2021 do 13.07.2021, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 3 195,56 eur od 14.07.2021 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške, ktorú žalovanému určí súd tak, aby celá dlžná sumy bola uhradená najneskôr v lehote do 5 rokov pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej zo splátok a konanie v časti o zaplatenie sumy 200 eur s prísl. sa domáhal konanie zastaviť v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Vytýkal súdu prvej inštancie, že rozhodol v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania a ust. § 282 CSP. Žalovaná v konaní pred súdom vo svojom písomnom podaní, ktoré

bolo žalobcovi doručené dňa 25.05.2020, uviedla, že si je plne vedomá svojho dlhu a má záujem dlh splácať v splátkach vo výške 20 eur mesačne, uplatnený nárok nijakým spôsobom nerozporovala. Práve naopak, prejavila úprimný záujem uhradiť svoj dlh v celom rozsahu v pravidelných mesačných splátkach, nakoľko jej finančná situácia nedovoľuje uhradiť dlh v celom rozsahu. V posudzovanom prípade došlo k procesnému uznaniu uplatneného nároku žalovanou, pre platnosť ktorého sa nevyžaduje splnenie hmotnoprávných predpokladov pre uznanie dlhu vyjadrených v ust. § 558 Občianskeho zákonníka. K účinkom procesného úkonu uznania nároku podporne odkázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 3 Obo 38/2009 zo dňa 25.03.2010. Každý právny úkon sa posudzuje podľa svojho obsahu. Z vyjadrenia žalovanej nie je možné dospieť k inému záveru ako k tomu, že nárok, ktorého zaplatenie je predmetom tohto sporu, žalovaná uznáva. Navyše poukázal na skutočnosť, že žalovaná vykonáva pravidelné úhrady od marca 2020, čím svoj prejav vôle uhradiť dlh v pravidelných mesačných splátkach len potvrdzuje. Podporne odkázal na právny záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/48/2019 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/302/2018. Procesný úkon žalovanej, ktorým žalovaná nepochybne uznala nárok uplatnený žalobcom vo svojom písomnom vyjadrení, je potrebné považovať za uznanie nároku s jeho účinkami v zmysle ustanovenia § 282 CSP. Nakoľko boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku, súd prvej inštancie mal na základe uznávacieho prejavu žalovanej o tomto spore rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa ust. § 282 CSP tak, ako navrhol, bez toho, aby vyhodnocoval skutkový stav, predložené dôkazy a bez toho, aby vykonával právne posúdenie skutkového stavu z hľadiska hmotného práva, pretože takýto postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s podstatou rozhodovania na základe uznania nároku podľa § 282 CSP.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že svoj dlh spláca v splátkach, ktoré jej momentálne vyhovujú. Uviedla, že spláca desať pôžičiek a nech sa snaží akokoľvek, jej dlh narastá z dôvodu poplatkov, úrokov, úrokov z omeškania a podobných poplatkov.

4. Ďalšie písomné vyjadrenia stranami sporu neboli podané.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP, pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 200 eur, v rozsahu pripusteného čiastočného späťvzatia zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 21.06.2021 č.k. 6Csp/17/2020-106 a konanie v rozsahu pripusteného čiastočného späťvzatia žaloby zastavil a súčasne rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti výroku II. a súvisiacom výroku III. o trovách konania potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol odvolateľom spochybnený vo výroku I, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie 280 eur s prísl. zastavené a vo výroku IV, ktorým bolo rozhodnuté o vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi, v týchto výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ich nedotýkal.

7. Súčasne s odvolaním žalobca vzal svoju žalobu späť v časti o zaplatenie 200 eur s príslušenstvom a žiadal v tejto časti konanie zastaviť. Žalovaná, ktorej bolo čiastočné späťvzatie žaloby doručené (spolu s odvolaním žalobcu), sa k čiastočnému späťvzatiu žaloby nevyjadrila.

8. Žalobca má v civilnom sporovom konaní dispozičné oprávnenie, ktoré mu umožňuje disponovať s konaním alebo jeho predmetom. Má postavenie tzv. dominus litis (pán sporu), ktoré ho oprávňuje svojimi procesnými úkonmi ovplyvňovať priebeh súdneho konania (tzv. dispozičný princíp civilného konania). Dispozíciou s konaním je aj späťvzatie žaloby resp. čiastočné späťvzatie žaloby. Ide o procesný úkon voči súdu, ktorým žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci ďalej nekonal a meritórne vo veci alebo v jej časti nerozhodoval. Právna úprava umožňuje dispozíciu s konaním aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Žalobca je oprávnený zobrať žalobu späť dovedy, kým rozhodnutie súdu prvej inštancie nenadobudne právoplatnosť.

9. Nakoľko žalobca vzal žalobu v časti späť skôr, ako rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. nadobudol právoplatnosť a vzhľadom na to, že žalovaná v danom prípade nevyjadrila nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby, odvolací súd v zmysle § 370 ods. 1, ods. 3 CSP čiastočné späťvzatie žaloby pripustil v časti istiny 200 eur v zmysle § 370 ods. 2 CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. v rozsahu pripusteného čiastočného späťvzatia a konanie v rozsahu čiastočného späťvzatia

zastavil. V časti späťvzatia príslušenstva k istine 200 eur odvolací súd rozhodnúť v zmysle citovaných zákonných ustanovení nemohol pre absenciu špecifikácie rozsahu čiastočného späťvzatia v tejto časti (príslušenstva).

10. Súd prvej inštancie založil svoje zamietavé rozhodnutie vo veci samej na závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorý nepreukázal platné postúpenie pohľadávky voči žalovanej z pôvodného veriteľa - H. S., K. na žalobcu. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovanú na splnenie peňažného záväzku vyplývajúceho zo zmluvného vzťahu, preto považoval postúpenie pohľadávky voči žalovanej za absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

11. V posudzovanej veci je predmetom konania pohľadávka, ktorá bola na žalobcu postúpená pôvodným veriteľom - H. S. R., K. Zmluvou o postúpení pohľadávok dňa 30.11.2017. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva je súd povinný zaoberať sa tým, či žalobca je aktívne vecne legitímovaný domáhať sa zaplata žalovanej pohľadávky. Preskúmanie vecnej legitímácie, čiže aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania. Nepostačuje preto, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu len tvrdil, je potrebné v prípade postúpenej pohľadávky tak, ako tomu je v danom prípade, aby túto preukázal.

12. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi procesné právo uplatňovať si ten-ktorý konkrétny hmotnoprávny nárok. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky. To však platí len vo vzťahu k dlžníkovi, teda presnejšie vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy o postúpení pohľadávky na jednej strane a dlžníkom na strane druhej, nie vo vzťahu k súdu. V tejto otázke sa súdna prax už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/2001; tento odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008, ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo; z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca. K správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení zo dňa 03.07.2012 č. k. IV. ÚS 337/2012-19.

13. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie aplikoval a interpretoval ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách správne. Správne vyvodil, že postup právneho predchodcu žalobcu - banky pred postúpením pohľadávky na žalobcu nebol v súlade s citovaným ustanovením, nakoľko nebolo preukázané, že banka pred postúpením pohľadávky písomne vyzvala žalovanú na splnenie jej záväzku a výzvu jej doručila, resp. aspoň odoslala. V predmetnom spise sa nenachádza žiadny doklad o doručení, resp. dôkaz, že takáto listina bola aspoň odoslaná na poštovú prepravu, napr. podací lístok, podací hárok a pod. Vzhľadom na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú formu výzvy, je zrejmé, že nepostačuje preukázanie existencie písomnej výzvy u banky (t. j. že výzva bola bankou vyhotovená), ale je potrebné preukázať aj dôjdenie tejto výzvy ako jednostranného adresovaného právneho úkonu do sféry dispozície adresáta, resp. preukázať, že banka pokus o jej doručenie dlžníkovi vykonala. Len vtedy, ak bola výzva dlžníkovi doručená alebo ak sa pri neúspešnom doručovaní aspoň dostala do sféry dispozície dlžníka, možno hovoriť o výzve banky, ktorá spĺňa podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tomto spore teda žalobca nepreukázal existenciu výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o postúpení pohľadávky, ktorou mal žalobca pohľadávku proti žalovanej nadobudnúť, je pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách neplatná a žalobca tak nemá aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore.

14. Námietku žalobcu, že súd prvej inštancie sa nemal z hmotnoprávneho hľadiska zaoberať uplatneným nárokom, pretože žalovaná v písomnom podaní zo dňa 25.05.2020 uviedla, že si je plne vedomá svojho dlhu a má záujem dlh splácať v splátkach vo výške 20 eur mesačne a že v danom

prípade boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku, odvolací súd považuje za nedôvodnú. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

15. Rozsudok pre uznanie nároku je inštitútom procesného práva a úkon uznania nároku je procesným úkonom žalovaného v prebiehajúcom civilnom sporovom konaní. Každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, t.j. podľa toho, ako bol navonok prejavovaný, keďže pri procesných úkonoch platí tzv. teória prejavu a nie teória vôle platiaca iba na súkromno-právne úkony, a preto pri procesných úkonoch je rozhodujúci prejav vôle (napr. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS223/2013-56 z 19.06.2013). Hoci procesný úkon uznania nároku má aj hmotnoprávne následky, z dikcie ustanovenia § 282 CSP vyplýva, že súd už hmotnoprávne posudzovanie žalobou uplatneného nároku nevykonáva, ale je povinný rešpektovať stav, ktorý v dôsledku uznávacieho prejavu žalovaného nastal.

16. Pri uznaní nároku je potrebné, aby sporová strana pred súdom písomne uznala, že splní svoj dlh, uviedla dôvod jeho vzniku a výšku (rozsah), v akej ho uznáva. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou a takýto prejav by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u tretích osôb. Vôľa splniť dlh (prísľub zaplatiť dlh) sa má prejaviť určito a bezrozporne. Obsahom právneho úkonu uznania je záväzok (dlh) zaplatiť. To platí predovšetkým pre záväzok peňažný. Zákon pri právnom úkone uznania vyžaduje, aby dlžník písomne prehlásil, že svoj dlh zaplatí.

17. Úkon žalovaného je potrebné posudzovať s ohľadom na celý jeho obsah. Žalovaná vo svojom podaní jedine uviedla, že si je vedomá svojho dlhu a žiadala súd, aby jej povolil splácanie splátok po 20 eur mesačne. Z vyjadrenia žalovanej (že si je vedomá dlhu) nie je zrejmé, v akom rozsahu považuje žalobu za opodstatnenú a nevyplýva z neho, že by súhlasila s tým, aby bola zaviazaná na úhradu dlhu v celom rozsahu tak, ako bol uplatnený žalobou. Byť si vedomý dlhu ešte samo o sebe neznamená, že dlžník svoj dlh aj uznáva. Na pojednávaní dňa 21.06.2021 žalovaná výslovne uviedla, že nevie presne, aká je dlžná suma, vie iba výšku úverového rámca, svoj dlh uplatnený žalobou neuznala. Odvolací súd tak dospel k záveru, že vyjadrenie žalovanej zo dňa 25.05.2020 ani na pojednávaní dňa 21.06.2021 nemožno považovať za taký prejav jej vôle, ktorý by vyvolával právne účinky predpokladané v ust. § 282 CSP.

18. Keďže nedošlo k naplneniu podmienky o uznaní nároku uplatneného žalobou žalovanou v konaní pred súdom (predovšetkým v podmienke určitého a nepochybného prísľubu dlžníka zaplatiť dlh v žalobou uplatnenej výške), nemohla sa naplniť ani predmetná podmienka o nesprávnom procesnom postupe súdu, keď tento nerozhodol rozsudkom pre uznanie. Odvolací súd tak dospel k jednoznačnému záveru, že v danej veci neboli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP a súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ sa zaoberal uplatneným nárokom z hmotnoprávneho hľadiska. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nepostupoval v rozpore s ust. § 282 CSP, keď vo veci nerozhodol rozsudkom pre uznanie, svojím postupom plne rešpektoval a splnil povinnosť vyplývajúcu mu z právnej normy a na základe vykonaných dôkazov dospel k správne skutkovému zisteniu, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy svojho právneho predchodcu (banky) adresovanej žalovanej (túto skutočnosť žalobca v podanom odvolaní nespochybnil), ktorá bola podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladom platného postúpenia pohľadávky voči žalovanej na žalobcu a nárok žalobcu správne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žalobca pre nesplnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky nebol vo veci aktívne legitimovaný.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti výroku II., ktorým žalobu vo zvyšku zamietol a súvisiacom výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, a preto jej odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).